

§ 6.

Det paahviler Kommunen inden den første Fredag i hver Maaned til vedkommende offentlige Arbejdsanvisningskontor at indsende Indberetning om det Antal Arbejdere, der den sidste Fredag i den foregaaende Maaned var beskæftiget ved Arbejder i Henhold til nærværende Lov.

§ 7.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1. April 1946.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 332 af 15. December 1934, som oprindeligt kun havde Gyldighed til 1. April 1936, blev der tilvejebragt Hjemmel for, at Kommuner, der for at skaffe de i vedkommende Kommune bosatte arbejdsløse *Beskæftigelse i Stedet for offentlig Hjælp* iværksatte *mindre betydelige kommunale Arbejder*, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse, paa visse Betingelser og i et nærmere bestemt Omfang kunde erholde mellemkommunal Refusion for Udgifterne til Arbejdsløn.

Denne Lovgivning er med visse mindre Ændringer, saaledes Refusion fra den fælleskommunale Udligningsfond i Stedet for Anmeldelse til mellemkommunal Refusion stadig blevet opretholdt, senest ved Lov Nr. 152 af 30. Marts 1942, der oprindeligt kun havde Gyldighed til 1. April 1943, men som senest ved Lovanordning af 17. Marts 1945 er blevet forlænget til 31. Marts 1946.

Der er for de af Kommunerne i Henhold til den heromhandlede Lovgivning udførte Arbejder i de nedennævnte Finansaars ydet Kommunerne følgende Refusioner:

Finansaaret 1936—37.....	169 660	Kr.
— 1937—38.....	197 087	—
— 1938—39.....	389 484	—
— 1939—40.....	452 436	—
— 1940—41.....	286 554	—
— 1941—42.....	432 132	—
— 1942—43.....	104 600	—
— 1943—44.....	655 034	—
— 1944—45.....	261 814	—
— 1945—46 indtil		
31. December		
1945.....	136 074	—

Anvendelsen af Loven har saaledes ikke i de sidste Aar været saa stor som tidligere, hvilket foruden den mindre Arbejdsløshed maa antages at skyldes, at der paa Grund af den nedsatte Arbejdstid, jfr. nedenfor, kun kan opnaas en ret beskedent Ugefors-

teneste. Uanset dette har Loven imidlertid haft en saadan Anvendelse, at det maa forventes, at der ogsaa fremtidig vil være Trang til en saadan Lov ved Siden af Beskæftigelsesloven. Dette skyldes dels den enkle administrative Ordning ved Arbejdernes Godkendelse af et lokalt Organ, hvilket har Betydning ved de Smaaarbejder, som godkendes efter denne Lov, dels at der ved disse Arbejder kan beskæftiges andre Arbejdere end ved de i Henhold til Beskæftigelsesloven godkendte Arbejder, hvor det kræves, at de henviste skal være langvarigt ledige.

Nærværende Lovforslag er i sin Opbygning fuldstændig i Overensstemmelse med den nugældende Lov, og der er iøvrigt kun foreslaaet Ændringer paa et Par enkelte Punkter.

I § 1, Stk. 2, i Loven af 30. Marts 1942 var Refusionsbeløbet fastsat til 70 Øre pr. Arbejdstime, men blev senest ved Lovanordning af 17. Marts 1945 forhøjet til 80 Øre. Dette Refusionsbeløb har man stadig ved Ændringer i Loven maattet tilpasse efter de svingende Arbejds lønninger. Da dette maa anses for upraktisk, foreslaas det, at der i Stedet fastsættes en Refusion paa 40 pCt. af Arbejds lønnen, hvilket svarer til den Kommunerne hidtil ydede Refusion.

Ifølge § 2, Stk. 2, i Loven af 30. Marts 1942 er Arbejdstiden fastsat til 36 Timer pr. Uge for Forsørgere og 30 Timer pr. Uge for Ikke-Forsørgere. Da denne i Forhold til frit Arbejde stærkt nedskaarne Arbejdstid har bevirket, at der kun kan opnaas en ret beskedent Ugeforsørgelse, og da dette, som foran anført, maa antages at være en af Aarsagerne til Lovens forholdsvis ringe Anvendelse, har man anset det for paa krævet at foretage en Forhøjelse af Arbejdstiden. Der kan endvidere henvises til, at det i Lovforslaget til den nye Beskæf-